

نیعمه‌تى نەخۆشى

و

سود و حوكمه‌كانى

نوسيينى

الشيخ: إبراهيم بن عبد الله المزروعي

وهرگىرپانى

ستافى مالپەرى وەلامەكان

لە بلاۋكراوه كانى

مالپەرى بەھەشت و وەلامەكان

ba8.org
walamakan.com

ھەميشە لەگەلمان بن بۇ بەرھەمى نوى

الحمد لله رب العالمين، والصلوة والسلام على خاتم النبيين، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أنَّ محمداً عبده ورسوله، وبعد:

سوننه‌تی تاقیکردنەوەی خوایی

نه خوشی و هەموو ناخوشیه کانی تر، تەنانەت لەشساغی و تەواوی خوشیه کانیش سوننه‌تیکی خواییه بۆ تاقیکردنەوەی بەندە کان، جا بۆیه بەندە لە بازنەی تاقیکردنەوەدایه لە هەموو شتیکدا و لە گشت بارودۆخیکدا، لەوەی پیی خوشە ولەوەش پیی ناخوشە، خوای گەورە دەفرمومیت: {وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ} [الأنباء: ٣٥].

واته: بۇون ومانەوەی مرۆڤ لە دونیادا تەنها تاقیکردنەوەیه بەو ئەرك و سپاردانەی سەرشان لە فەرمان پىّکراوه کان قەدەغەلىّکراوه کان ، وە بە گۆرینى حال وبار و بە سەرھاتە کان بە خیّر و شەرەوە ، پاشان سەرەنجام و دواشوین ھەر بۆ لای خوای پەروەردگارە - بە تەنها - بۆ لیپرسینەوە و پاداشتدانەوە .

ابن عباس دەلیت: (واته تاقیتان دەكەینەوە بە ناخوشی و خوشحالی و لەشساغی و نەخوشی و دەولەمەندی و ھەزاری و حەلائن و ھەرام و گویرایەلی و تاوان و سەرپیچی و ھیدایەت و گومرایی)^(١)

جا بۆیه نەخوشیه کان لە نیئو تاقیکردنەوە کاندان و ھۆکاریکە كە بە ھۆیەوە خوای گەورە بەندە کانی پی تاقی دەکاتەوە، و لەو کارەشدا چەندىن سود و حوكىمی تىدايە، پىشەوا ابن القيم زیاتر لە سەد دانەی لى باس کردوون لە كتىبى "شفاء العليل" دا .

^(١) تفسیر الطبری (٢٥/١٧).

له و سود و حکمانه‌ی نه خوشی

۱- **تuoush kardni behende be ibadati sabr va khwārāgrī** که بریتیه له عیاده‌تی کاتی ناخوشی، وه کو چون عیاده‌تی کاتی خوشی بریتیه له شوکر و سوپاس‌گوزاری.

بُوْيِه حَالٌ بِهِنْدَه دَهْكُورِيَّت لِهْنِيَّوْان نَهْخُوشِي وَلَهْشَسَاغِيدَا بُوْئَهْوَهِي صَدَق و رَاستَكُويِي خَواپِه رَسْتِي كَهْسَه كَهْ دَهْرَكَهْوَيْت، وَهْكَو پَيْغَهْ مَبَهِرِي خَوا عَلَيْهِ فَهْرَمَوْيِه تِي: (عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءُ شَكَرٌ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ) ^(۱).

واته: به راستی حائلی باوه‌دار سه‌یره وجیگه‌ی سه‌رسور‌مانه، چونکه هه‌موو حائلیکی هه‌ر خیر و چاکه‌یه بُوی و ئه‌وهش تنه‌ها بُو که‌سی باوه‌دار نه‌بیت بُو که‌سی تر نییه، ئه‌گه‌ر خوشیه‌کی تuoush بیت سوپاسی خوا ده‌کات له‌سه‌ر و ده‌بیت‌ه خیر بُوی و ئه‌گه‌ریش ناخوشیه‌کی تuoush بیت صه‌بر بگریت له‌سه‌ری دیسانه‌وه ده‌بیت به خیر بُوی.

۲- **سرینه‌وهی گوناه و تاوان**: نه خوشی هۆکاریکه بُو سرینه‌وهی ئه‌و تاوانانه‌ی که به‌دل و گوی وزمان و ته‌واوی ئه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ت ئه‌نجامت داون.

^(۱) صحیح مسلم برقم (۲۹۹۹).

پیشه‌وا ابن عبدالبر دهیت: (تاوان موصیبہت و ئازار و نه خوشی ده بیته هوی سرینه‌وهیان، و ئه مهش یه کدهنگی زانایانی له سه‌ره)^(۱)، چونکه نه خوشی هندیک جار توله و سزاییه که له سه‌ر تاوانیک که که سه که کرد وویه‌تی.

خوای گهوره ده فه رمویت: {وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبْتُ أَيْدِيكُمْ وَيَغْفُوا عَنْ كَثِيرٍ} [الشوری: ۳۰]. واته: ئه موصیبہت و ناخوشیانه که له ئاین دونیاتاندا تووشتان ده بیت - ئهی خه لکینه - ئه و به هوی تاوان و خراپهی کرده‌وهی خوتانه‌وهیه ، ئه گهر چی په روهد گارتان له زوریک له تاوانه کانتان خوش ده بیت ، و سزانان نادات له سه‌ری.

هه رودها پیغه‌مبه‌ری خوا عَنِ اللَّهِ ده فه رمویت: (مَا اخْتَلَجَ عَرْقٌ وَلَا عَيْنٌ إِلَّا بِذَنْبٍ، وَمَا يَدْفَعُ اللَّهُ عَنْهُ أَكْثَرُ)^(۲). واته: هیچ ده مار یان چاو ترا زانیک نییه ئیلا به هوی تاوانه‌وهیه ، و ئه وش خوای گهوره چا پوچشی لیکردووه زورتره.

وه پیشخستنی سزای که سی با وه ردار له دونیادا خیرتره بوی، وه کو پیغه‌مبه‌ری خوا عَنِ اللَّهِ فه رموویه‌تی: (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعْدِهِ الْخَيْرَ عَجَلَ لَهُ الْعُقُوبَةَ فِي الدُّنْيَا، وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِعْدِهِ الشَّرَّ أَمْسَكَ عَنْهُ بِذَنْبِهِ حَتَّى يُوَافَىَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)^(۳).

^(۱) التمهید لابن عبد البر (۲۶/۲۳).

^(۲) المعجم الصغير للطبراني برقم (۱۰۵۳)، وصححه الألباني في صحيح الجامع (۵۵۲۱).

^(۳) سنن الترمذی برقم (۲۳۹۶)، وهو في صحيح الجامع برقم (۳۰۸).

واته: ئەگەر خوا گەورە خىرى بۆ بەندە كەھى بۇيىت ئەوا سزاکەھى پېش دەخات بۆى لە دونيادا، وە ئەگەريش خواي گەورە شەر و خراپەھى بۆ بەندە كەھى بۇيىت ئەوا سزاکەھى بۆ دوادەخات بەھۆى تاوانە كانييەوە بۆ ئەوهى لە رۆزى دوايىدا پاداشتى خراپەھى بىداتەوە.

ھەندىلەك لەو فەرمۇودانە كە باسى ئەوه دەكەن كە نە خوشى كە فارەتى تاوانە:

پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇيىت: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذًى مِنْ مَرَضٍ، فَمَا سِوَاهُ إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّئَاتِهِ، كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَّهَا) ^(۱).

واته: هەر موسىلمانىك ئازارىتكى تۈوش بىت بەھۆى نە خوشىيەوە يان ھەرشتىيىكى ترەوە ئىلا خواي گەورە بەھۆيىوە تاوانى لى دەسرىيەوە وە كو چۈن دار گەلاڭانى لى دەوەرىيەت و دەكەوييەت خوارەوە.

ھەروەها پېغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرمۇيىت: (مَا يَرَأُ الْبَلَاءُ بِالْمُؤْمِنِ وَالْمُؤْمِنَةِ فِي نَفْسِهِ وَوَلَدِهِ وَمَا لِهِ حَتَّىٰ يَلْقَى اللَّهَ وَمَا عَلَيْهِ خَطِيئَةٌ) ^(۲).

واته: بەردەوام بەلاؤ كارەسات دىيت بەسەر باوەرداردا چ خۆى يان منالى يان مالى ئىتىز ژن بىت يان پىاو ھەتا واي لى دىيت كە دەگاتە خواي گەورە ھىچ تاوانى بەسەرەوە نەماوه.

^(۱) متفق عليه: رواه البخاري برقم (٥٦٤٨)، ومسلم برقم (٢٥٧١)، واللفظ له.

^(۲) سنن الترمذى برقم (٢٣٩٩).

۳- نووسینی چاکه و به رزبونه‌وهی پله و پایه:

جا ئه گهر به نده ئارامى گرت لە سەر نە خوشى ئەوا پاداشت دە دریتە وە بە چاکه نووسین بۆی يان بە رزبونه‌وهی پله و پایه و بە دەست ھینانى پاداشتى گەورە، وە كو پیغەمبەرى خوا ﷺ دە فەرمويت: (مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُشَاءُ شَوْكَةً، فَمَا فَوْقَهَا إِلَّا كُتُبٌ لَهُ بِهَا دَرَجَةٌ، وَمُحِيطٌ عَنْهُ بِهَا خَطِيئَةٌ) ^(۱)

واتە: هىچ مۇسلمانىيەك نىيە كە درکىيەك دە چىت بە لەشىدا يان لە وە بچووكتەر و لە خوارئە وە وە ئىلا بەھۆى ئە وە وە پله يە كى بۆ دە نووسىرىت و تاوانىيەكى لە سەر دە سرىتە وە. لە فەرمۇدە يە كى تردا بەم شىيەتە ھاتوو وە: (لَا يُصِيبُ مُؤْمِنًا نَكْبَةٌ مِنْ شَوْكَةٍ، فَمَا فَوْقَ ذَلِكَ، إِلَّا خُطْطَتْ بِهِ عَنْهُ خَطِيئَةٌ، وَرُفِعَ بِهَا دَرَجَةٌ) ^(۲).

واتە: هىچ موصىبەتىيەك تۈوشى با وە دار نابىت بەھۆى درکىكە وە يان لە وە بچووكتىيش ئىلا خواي گەورە بەھۆى ئە وە وە تاوانىيەكى لە سەر دە سرىتە وە و پله يەك بە رزى دە كاتە وە.

^(۱) صحیح مسلم برقم (۲۵۷۲).

^(۲) مسنند احمد برقم (۲۵۲۶)، وهو في صحيح الجامع برقم (۱۶۶۰).

۴- هۆکاریکە بۆ چوونه بەھەشت:

بەھەشت بەدەست نایەت ئىلا بەو شتانە نەبیت کە نەفس حەزى لى ناکات: وەکو

لە فەرمۇودەدا ھاتووه: (حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِ)^(۱).

واتە: بەھەشت چواردەور دراوه بە ناخوشىيە كان.

پىغەمبەرى خوا ﷺ بەو ئافرەتهى کە تۈوشى پەركەم دەبۇو فەرمۇوى: (إِنْ شِئْتِ

صَبَرْتِ وَلَكِ الْجَنَّةُ)^(۲). واتە: ئەگەر بتەۋى ئارام بگرى و دان بەخۆتقا بگرى ئەوا

بەھەشتت بۆ ھەيە.

لە فەرمۇودەيەكى قودسیدا ھاتووه: (إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِي بِحَبِيبَتِيِّهِ فَصَبَرَ، عَوَّضْتُهُ

مِنْهُمَا الْجَنَّةَ)^(۳)

واتە: ئەگەر بەندەكەمم تاقى كرددوه بە لى سەندنەوەي دوو خۆشەويىستە كەمى

(ھەردۇو چاوى) وئەويىش ئارامى گرت و خۆراغر بۇو لەسەر ئەوا بۆي قەربۇو دەكەمەوە

بە بەھەشت.

جا بۆيە بەلا و کارەسات و نەخوشى و خەفتە دەلتەنگى لە هۆکارەكانى چوونە

بەھەشتىن.

^(۱) متفق عليه: رواه البخاري برقم (٦٤٨٧)، ومسلم برقم (٢٨٢٢) واللفظ له.

^(۲) متفق عليه: رواه البخاري برقم (٥٦٥٢)، ومسلم برقم (٢٥٧٦).

^(۳) صحيح البخاري برقم (٥٦٥٣).

۵- رزگار بون له ئاگر:

لە ئەبوهورهیراوه لە پىغەمبەرى خواوه ﷺ: (أَنَّهُ عَادَ مَرِيضًا، وَمَعْهُ أَبُو هُرَيْرَةَ مِنْ وَعْلٍ كَانَ بِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَبْشِرْ فِإِنَّ اللَّهَ يَقُولُ: هِيَ نَارٍ أُسْلَطُهَا عَلَى عَبْدِي الْمُؤْمِنِ فِي الدُّنْيَا، لِتَكُونَ حَظًّا مِنَ النَّارِ، فِي الْآخِرَةِ) ^(۱).

واته: جاريکيان پىغەمبەرى خوا ﷺ سەردانى نه خوشىكى كرد و ئەبوهورهيرەشى لە گەلدا بۇ كە كەسە كە تۈوشى تا بوبۇو، ئەوهبۇو پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمۇسى: مىزدەتلى بىت چونكە خواى گەورە دەفەرمۇيت: تا ئاگرى منه و دەينىرەم بۇ سەر بەندە باوەردارەكەم لە دونيادا بۇ ئەوهى ئەپشك و بەشى ئەپېت لە ئاگر لە بىر دوارۋۇز.

لە عائىشەو رضي الله عنها به مەرفوعى دەلىت: (الْحَمَّى حَظٌ كُلُّ مُؤْمِنٍ مِنَ النَّارِ) ^(۲) واته: تا بەش وپشكى ھەممۇ باوەردارىكە لە ئاگر.

۶- گەراندنهوهى بەندە به لاي پەروەردگارى و وەپەرھىننانهوهى تاوان و سەرپىچىيەكانى و بەئاگاھىننانهوهى لە دل مەردوویي و بى ئاگايىيەكە تىيىدابۇو: ئەوهش لەبەر ئەوهى نە خوشى و موصىبەت دەبىتە هۆى ئەوهى بەندە بى ئاگا لە خوا بەئاگابەينىتەوە و واي لى بکات واز لەتاوان بەھىنەت و دەستى لى ھەلبگرىت، چونكە ئەگەر تۈوشى نە خوشى و ناخوشى بۇ ئەوا لەو كاتەدا ھەست بە لاوازى و زەليلى

^(۱) سنن ابن ماجه برقم (۳۴۷۰)، وهو في الصحيحه (۵۵۷).

^(۲) مستند البزار برقم (۱۸۲۱)، وصححه الألباني في الصحيحه (۱۸۲۱).

و هه‌زاری خوی ده کات بـ خوای گـوره و کـه مـته رـخه مـی و کـه موـکـورـتـی خـوـی و هـبـیرـدـیـتـه وـه و
به پـه شـیـمـانـیـهـوـه دـه گـهـرـیـتـهـوـه بـولـایـ، خـواـی گـهـورـهـ دـهـرـمـوـیـتـ: {وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْ أُمَّمٍ مِّنْ
قَبْلِكُ فَأَخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ} [الأنعام: ٤٢].

واته: وه به دـلـنـیـاـیـهـوـه - ئـهـیـ پـهـیـامـبـهـرـیـ خـواـیـ - لـهـ پـیـشـ تـوـ پـهـیـامـبـهـرـانـیـ تـرـمـانـ
ناـرـدوـوهـ بـوـ کـوـمـهـلـانـیـکـیـ زـوـرـ لـهـ خـهـلـکـ بـوـ ئـهـوـهـیـ بـانـگـیـانـ بـکـهـنـ بـوـ لـایـ خـواـیـ بـهـرـزـ وـبـلـندـ
پـاـیـهـبـهـرـزـ ، کـهـچـیـ ئـهـوـانـ باـوـهـرـیـانـ پـیـ نـهـهـیـنـانـ وـ بـهـدـرـوـیـانـ زـانـینـ ، بـوـیـهـ ئـیـمـهـشـ
تاـقـیـمـانـکـرـدـنـهـوـهـ لـهـمـاـنـ وـسـامـانـیـانـداـ بـهـهـزارـیـ تـوـنـدـ وـ ئـهـسـتـهـمـیـ گـوزـهـرـانـ ، وـهـ تـاـقـیـمـانـ
کـرـدـنـهـوـهـ لـهـ لـهـشـیـانـداـ بـهـنـهـخـوـشـیـ وـ ئـیـشـ وـئـازـارـ ، بـهـئـومـیـدـ وـ رـهـجـایـ زـهـلـیـلـ بـوـونـ وـ
ملـکـهـچـبـوـونـیـانـ تـهـنـهاـ بـوـ ئـهـوـ لـهـ پـهـرـستـنـداـ .

پـیـشـهـواـ تـهـبـهـرـیـ - رـهـمـهـتـیـ خـواـیـ لـیـ بـیـتـ - دـلـیـتـ: " تـاـقـیـانـمـانـ کـرـدـهـوـهـ بـهـهـزارـیـ
وـ نـهـخـوـشـیـ سـهـختـ وـ دـژـوارـ بـهـلـکـوـ بـگـهـرـیـنـهـوـهـ بـوـ لـایـ منـ وـ بـهـ ئـیـخـلاـصـیـ منـ بـپـهـرـستـنـ
(۱۱)

شـیـخـیـ ئـیـسـلـامـ اـبـنـ تـیـمـیـهـ دـلـیـتـ: " مـوـصـیـبـهـتـیـکـ وـاتـ لـیـ بـکـاتـ روـوـ بـکـهـیـتـهـ خـواـیـ
باـشـتـرـهـ لـهـ نـیـعـمـهـتـیـکـ زـیـکـرـیـ خـواـتـ لـهـبـیـرـ بـبـاتـهـوـهـ " (۲)

۷- نـهـخـوـشـیـ وـاتـ لـیـ دـهـکـاتـ نـیـعـمـهـتـهـکـانـیـ پـیـشـوـ وـ ئـیـسـتـاتـیـشـ
بـیرـبـکـهـوـیـتـهـوـهـ : بـوـ نـمـونـهـ نـهـخـوـشـیـ زـوـرـ لـهـ وـ نـیـعـمـهـتـانـهـتـ وـهـبـیرـدـهـهـیـنـیـتـهـوـهـ کـهـ تـوـ چـیـزـتـ

(۱) تفسیر الطبری (۱۹۲/۷).

(۲) تسلیة أهل المصائب (ص ۲۲۶).

لیّیان و هرده گرت له کاتی له شساغیدا، ئەوهش بۆ ئەوهی ئەو و ھبیرھینانه و ھیه ھۆکاریک بیت بو زیاده شوکر و سوپاسگوزاری خوای گەوره و ئەمەش گەوره ترین سوود و کەلکه بۆ به نده.

۸- حالی برا نه خوشەکانت و ھبیردەکەویتەوە:

ئەوانەی کە تو لە کاتی له شساغى و تەندروستیدا لیّیان بى ئاگابوویت و وات لى دەکات ھەستیت بە پىدانى مافە کانیان و دابین کردن و پىركەرنە و ھی پیویستیان و سەردانى کردنیان و سووک کردنی موصیبەت و نارەحەتیه کانیان و دلّدانە و ھیان و ھاو سۆزی نواندن بۆیان و ھەولڈان بۆ دەستە بەرکردنی ھۆیه کانی شیفادانیان له دوعا کردن بۆیان و جگە لەوهش.

۹- پاکبۇونە وەی دل لە نەخوشىيە کانى وەکو خۆ بەگەوره زانىن و چ بە دل

بى يان بە جەستە و ھەروەها بە خۆسە رسام بۇون و ھە سوودى و نەخوشىيە کانى تریش.

پىشەوا ابن القيم - رەحمەتى خوای لى بیت - دلّیت: " سوود و ھرگرتنى دلّ و روح

لە ئازار و نەخوشى حالەتىكە كەس ھەستى پى ناکات ئەوانە نەبیت کە دل و ناخيان ژيانىان تىدايە، چونكە تەندروستى دل ورروح وەستاوه لە سەر ئازارى جەستە و

نارەحەتیه کانى " ^(۱)

^(۱) شفاء العليل (ص ۵۲۴).

نه خوشی نیعمة‌ت و به خشته

ئەوانھى تا ئىستا باسیان لېوھى كرا لە هەندى لە سوودەكاني نه خوشى ئەوهمان بۇ رۇون دەكەنەوە كە نه خوشى و موصىبەت نیعمة‌ت و به خشش و رەحمەتىيەكە لەلايەن خواي گەورەوە، وە لەبەر ئەوهى نه خوشى وبەلا نیعمة‌تن بۆيە پیاوچاکان پىيى دلخوش دەبوون وە كو چۈن يەكىك لە ئىيمە بە خوشى و لەشساغى دلخوشە.

پىغەمبەرى خوا ﷺ باسى تاقى كردنەوەي پىغەمبەران و پیاوچاکان دەكات بە نه خوشى و شتى تر و پاشان فەرمۇسى: (وَإِنْ كَانَ أَحَدُهُمْ لَيَفْرَحُ بِالْبَلَاءِ، كَمَا يَفْرَحُ أَحَدُكُمْ بِالرَّحَاءِ) ^(۱). واتە: يەكىك لە ئەوان دلخوش دەبوو بە هاتنى بەلا وە كو چۈن يەكىك لە ئىيە دلخوش دەبىت بە خوشى و كامەرانى.

وە پىشەوا ابن القيم ئەوهى باس كردووه لە كتىبى "مدارج السالكين" دا دەلىت: "رازى بە بەخوا لە هەموو ئەو شتانەي بەسەرتدا دەھىيىت، چونكە خوا لىت ناگىرىتەوە بۇ ئەوه نەبىت كە پىت بېھىشىت، و تاقىت ناكاتەوە بۇ ئەوه نەبىت كە سەلامەت و كامەرات بکات، وە نەخۆشت ناخات بۇ ئەوه نەبىت كە شىفات بادات، وە ناتەرىيىت بۇ ئەوه نەبىت زىندووت بکاتەوە، جا وريا بە لەوهى بۇ ساتىكىش رازى بۇونت بە قەدەر لە دەست بدهىت و بەو ھۆيەوە لە پىش چاوى بکەوى" ^(۲)

^(۱) سنن ابن ماجة برقم (٤٠٢٤)، وصححه الألباني في الصحيحه برقم (١٤٤).

^(۲) مدارج السالكين (٢١٦/٢) وراجعيه ففيه كلام نفيس.

وه پیشه‌وا سوفیانی سه‌وری ده لیت: "شارهزا و تیگه یشتوو نییه ئه و که سه‌ی که به لا

وناخوشی به نیعمة‌ت دانه‌نیت و خوشی و کامه‌رانیش به موصیبہت" ^(۱)

به لاو ناخوشی سه‌خت و ناره‌حهت ده بیت‌وه له سه‌ر که سی با و هر دار

ب‌گویره‌ی با و هر که‌ی:

عائیشه ره‌زای خوای لی بیت ده لیت: (ما رأيْتُ أَحَدًا أَشَدَّ عَلَيْهِ الْوَجْعَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ^(۲).

واته: هیچ که‌سی‌کم نه بینیوھ ئازار له سه‌ری سه‌خت و ناره‌حهت بوبیت ئه و نده‌ی

پیغه‌مبه‌ری خوا صلی الله علیه وسّلّم.

* * * * *

^(۱) حلیة الأولیاء (۵۵/۷).

^(۲) متفق علیه: رواه البخاری برقم (۵۶۴)، واللفظ له، ومسلم برقم (۲۵۷۰).

مژده‌یه ک بُوكه‌سانی نه خوش

ئەوھى تۆ ئەنجامت دەدا لە عىبادەت و گوپرايەلىٰ وئىستا بەھۆى نەخۆشىيە وە

ناتوانى ئەنجاميان بىدەيت ئەوا بۇت دەنووسرىت با نەشتكردېيت؟!

لە ئەبى موساي ئەشعەرييە وە صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەلىت: پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇسى: (إِذَا

مَرِضَ الْعَبْدُ، أَوْ سَافَرَ، كُتِبَ لَهُ مِثْلُ مَا كَانَ يَعْمَلُ مُقِيمًا صَحِيحًا) ^(۱). واتە: ئەگەر بەندە

نه خوش كەوت يان سەفەرى كرد، ئەوا هەرچى كردىت لەشوينى خۆيدا و لەكاتى

لەشساغيدا بۇي دەنووسرىت و هەزمار دەكرىت بۇي.

لە ئەنسەدوھ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دەلىت: پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇسى: (إِذَا ابْتَلَى اللَّهُ الْعَبْدَ

الْمُسْلِمَ بِبَلَاءٍ فِي جَسَدِهِ، قَالَ لِلْمَلَكِ: أَكْتُبْ لَهُ صَالِحَ عَمَلَهُ الَّذِي كَانَ يَعْمَلُ، فَإِنْ شَفَاهُ،

غَسَلَهُ وَطَهَرَهُ، وَإِنْ قَبَضَهُ، غَفَرَ لَهُ وَرَحَمَهُ) ^(۲) واتە: ئەگەر خواي گەورە بەندە

موسىمانە كەي خۆي تۈوشى بەلاڭرىد لە جەستەيدا، بە فريشته كە دەلىت: ئەو كردىوھ

چاكەي بۇ بنووسە كە پىشتر دەيىكىد، جا ئەگەر شىيفاي بۇ ھات ئەوا دەيشورىت و پاكى

دەكاتەوھ و ئەگەريش تەمەنلىنى لى سەندەوھ و مرد ئەوا لىيى خوش دەبىت و رەجمى پى

دەكات.

^(۱) صحيح البخاري برقم (۲۹۹۶).

^(۲) مسنـد أـحمد برقم (۱۳۷۱۲)، وحسـنة الأـلبـانـي في صـحـيقـ الجـامـع (۵۸).

ئارام گرتن لەسەر بەلاؤ نه خوشی:

ئەوەی ئەركى تۆيە برای نه خوشم لە کاتى نه خوشیدا دان بە خۆداگرتن و ئارام گرتنه لەسەرى.

شیخی ئیسلام دەلیت: " ئارام گرتن لەسەر موصیبەت واجبە بە يە كەنگى

(١) زانايانى دين "

پىشەوا ابن القيم دەلیت: " ئارام گرتن لەسەر موصیبەت واجبە بە يە كەنگى زانايانى دين و ئەوش بريتىيە لە نيوھى باوھر، چونكە باوھر دوو نيوھى، نيوھى كى بريتىيە لە ئارام گرتن و نيوھە كەنگى ترى بريتىيە لە شوکر و سوپاسگۈزارى "

ھەروھا دەلیت: " وھ ئارام گرتنيش بە سى شت بەدى دىت:

١- ناخ و دەرۇون حەبس كردن لە تورەبىي وناسزايى .

٢- زمان حەبس كردن لە سکالا كردن لاي خەلک .

٣- حەبس كردنى ئەندامەكان لە ئەنجام دانى كىدارىك كە پىچەوانە و دېنى ئارام گرتن بىت ".

(١) تسلية أهل المصائب (ص ١٧٣).

پاشان باسی جوړه کانی ئارام گرتن ده کات که ۲۲ جوړه و لهوانه:

خوای ګهوره باس و وصفی ئارام گران ده کات و خوشیانی ده دیت و له ګهیاندایه، و
چهندین ئایه تیش له سه رئه و هه ن.

لهوانه: خوای ګهوره ده فه رمویت: **{وَالصَّابِرِينَ فِي الْبُأْسِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبُأْسُ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ}** [آل البقرة: ۱۷۷]، واته: ئه وهی ئارام ګر بیت
له کاتی هه ژاری و نه خوشیدا، وه له کاتی ګه رمه و توندی جه نگدا. ئه وانه که ئه م
سیفه تانه یان تیڈایه ئائه وانه ن که له باوه پهینانه که یاندا راست ګوبوون، وه هه رئه وانه شن
که خویان له سزای خوای په روهد ګار پار استوه بویه له سه رپیچیه کان به دور بوون.

هه روہها ده فه رمویت: **{وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ}** [آل عمران: ۱۴۶]. واته: خواش
ئارام ګرانی خوش ده دیت.

هه روہها له ئایه تیکی تردا ده فه رمویت: **{وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ}**
[آل الأنفال: ۴۶]. واته: ئارام ګر و خورا ګربن له کاتی رو به رو بونه وهی دوزمن. بیگومان
خوای په روهد ګار له ګه ل ئارام ګر و خورا ګراندایه به سه رخستن و یارمه تیدان و پشتگیری
لیکردنیان، و هه رگیز سه رشو پیان ناکات.

ههندی له سه له ف و تویانه: "ئارام ګران خیری دونیا و دوار ټیان برده وه، چونکه
له ګه ل بونی خویان به ده ست هینا"^(۱)

^(۱) عدّة الصابرين (ص ۱۳۴).

خوای گهوره ده فرمومت: {قُلْ يَا عِبَادَ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ

الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ} [آل زمر: ۱۰]

واته: ئەی پەیامبەری خوا ﷺ : بەبەندە باوهەدارە کان بە خوا و پەیامبەرە کەی بلى :

لە پەروەرد گارتان بترسن بە گوئیرا یەلیکردنی و دوورکەوتنهوھ لە سەرپىچىكىردنى . بۇ ئەوانەی کە چاکە کارن لەم دونيا يەدا بە خواپەرستيان چاکە يان بۇ ھەيە لە دوارۋۇزدا کە ئەويش بەھەشتە ، و چاکە شىيان بۇ ھەيە لە دونيا دا لەلەشساغى و رزق ورۇزى و سەركەوتىن و جىڭە لەوانەش . وە زەوی خوا فراوانە ، بۆيە كۆچى تىدا بىكەن بۇ ئەو شوينىھى کە دەتوانىن پەروەرد گارتان بېھەرسىن ، و دينە كەتان پەيرەوبىكەن . بىگومان ئارامگاران پاداشتە كە يان لە دوارۋۇزدا وەردى گىرن بەبى شومار وئەنداز و سنور ، و ئەمەش گەورەيى پاداشتى خۆرائىگارانه .

وە پىغەمبەری خوا ﷺ ده فرمومت: (مَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبَرِ) ^(۱). واته: ھىچ شتىك نە دراوه بە بەندە خىرتر و فراوانتر بىت لە ئارام گرتى.

^(۱) متفق عليه: رواه البخاري برقم (١٤٦٩) و مسلم برقم (١٠٥٣).

هه رووه‌ها باس و قسه‌ی سه‌له‌ف لهم باره‌یه وه زوره وه کو:

عومه‌ری کوری خه تتاب رضی الله عنه ده لیت: (وَجَدْنَا خَيْرًا عَيْشَنَا بِالصَّبْرِ)

واته " باشترين گوزه را نمان به صهبر وئارامگری بینیه وه ^(۱)"

وه عه‌لی کوري ئه بو تاليب رضي الله عنه ده لیت: (الصَّبْرُ مِنَ الْإِيمَانِ بِمَنْزِلَةِ الرَّأْسِ مِنَ الْجَسْدِ)

واته " ئارام گرتن له باوه‌ردا وه کو سه‌ر وايه له جهسته دا ^(۲)"

حه سه‌نی به صری ره حمه‌تی خوای لی بیت ده لیت: (الصَّبْرُ كَنْزٌ مِنْ كَنْزِ الْخَيْرِ، لَا يُعْطِيهِ اللَّهُ إِلَّا لِعَبْدٍ كَرِيمٍ عَنْهُ)

واته " ئارام گرتن گهنجينه‌یه که له گهنجينه‌کانی خییر، خوای گهوره نایبه خشیت به که س مه‌گدر به بهنده‌یه کی به ریز نه بیت به لايه وه ^(۳)"

* * * * *

^(۱) صحيح البخاري (۸/۹۹).

^(۲) تسلية أهل المصائب لابن تيمية (ص ۱۸۲).

^(۳) تسلية أهل المصائب لابن تيمية (ص ۱۸۲).

هۆکاره يارمه‌تىلەرەکانی ئارام گرتن لەسەرنە خوشى

۱- زانىنى ئەوەي كە نەخوشى بە قەدەرى خوايىھ و خواي گەورە دەفرموىت: {قُلْ لَنْ

يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا} [التوبه: ۵۱]. واتە: ئەمى نىردرابى خودا ﷺ : بەو

سەرنە خەرانە وەكى سەرزەنلىك بلىي: بىڭومان هىچ شتىكمان تۈوش نابىت جىگە لەوە
نەبىت كە خواي پەروەردگار لەسەرى نۇوسىيۇين لە لەوحى مەحفۇزدا.

ھەروەها دەفرموىت: {مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا يٰذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ}

[التغابن: ۱۱]. واتە: ھەر ناخوشى و بەلايەك توشى كەسىكتان دەبىت ئىللا بە ويست و
قەزا و قەدەرى خواي پەروەردگارە . وە ھەر كەسىك باوەر بە خواي پەروەردگار بەھىنېت ئەوا
دىلى ھىدايدەت دەدات بۆ ملکەچبۇون و رازىبۇون بە فەرمانى و رازىبۇونى بە قەزا و
قەدەرى.

عەلقەمەي راچەكانى قورئان دەلىت: " ئەو كەسىكە كە موصىبەتىكى تۈوش

دەبىت و دەزانىت كە لەلايەن خواوهىيە بۆيە رازى دەبىت و خۆي بەدەستەوە دەدات " ^(۱)

۲- دىلىيابىت لەوەي كە خواي گەورە لە خۆت و لە ھەمەو خەلکى بە رەحمىز و بە

بەزەبىتە بۆت، خواي گەورە دەفرموىت: {كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ} [الأنعام: ۴۵].

واتە: خواي شىكىدار و پايىبەر زەرەبەزىيە لەسەر خۆي پىويست كەدووە.

^(۱) تفسير ابن كثير (١٦٣/٨).

(عمر)ای کوری (خه‌تتاب) (خوای لی رازی بیت) ده‌لی: چهند ژن و مندالیک له بیباوه‌ره کان به دیلی هینرانه خزمه‌ت پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم)، ژنیکیان تیدابوو هه‌ر ئه‌ملا و ئه‌ولای ده‌کرد. له‌ناکاو مندالیکی دوزیه‌وه و هه‌لی گرت و نووسانی به‌سنگیه‌وه و شیری دایه، پیغه‌مبهر (صلی الله علیه وسلم) پیّی فه‌رموو: (باوه‌ر ده‌کهن ئه‌م ژنه ده‌ستی تیبچیت مندالله‌که‌ی فریبداته ناو ئاگره‌وه) و تمان: نه‌به‌خوا، تا له‌توانایدا هه‌بیت شتی واناکات،

پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمویه‌تی: (الله أَرْحَمُ عِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بِوْلَدِهَا)^(۱)

واته: خوای گهوره به به‌زهیته بۆ به‌نده‌کانی له‌م دایکه بۆ جگه‌رگوشه‌که‌ی. جا که ئه‌و راستیه‌ت زانی ئه‌وا ئه‌و زانینه پالت پیتوه ده‌نیت بۆ خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان بۆ ئه‌وه‌ی پیویسته و ده‌کریت ئه‌نجام بدریت و هه‌روه‌ها دان به‌خۆداگرتن و ئارامگرتنیش له‌سەر کردنی.

۳- بزانیت که حق و مافی خوا به‌سەرتەوه له‌م کاتی بەلا و ناخوشیه‌دا بریتیه له صەبر و ئارامگری، که ئه‌وه‌ش عیباده‌تی کاتی ناخوشی و نه خوشیه.

۴- سود و به‌روبومه‌کانی نه خوشیت بيرده‌که‌ویتەوه، که پیشتر باسیان کرا.

^(۱) متفق علیه: رواه البخاری برقم (۵۹۹۹)، و مسلم برقم (۲۷۵۴).

۵- بزانیت که خوای گهوره لهم نه خوشیدا خیری بوت ئه ویت، چونکه وه کو له فه رمووده دا هاتووه: (مَنْ يُرِدُ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصْبِطْ مِنْهُ)^(۲) واته: هر که سیک خوای گهوره خیری بوی بوویت ئه وا تنوشی ده کات.

۶- بزانیت که تاقی کردنه و به نه خوشی وشتی تریش نیشانه یه که له سه ر خوشیدیستی خوا بو بهنده، چونکه پیغه مبه ری خوا ﷺ فه رموویه تی: (إِنَّ عَظَمَ الْجَزَاءَ مَعَ عَظَمِ الْبَلَاءِ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا أَحَبَ قَوْمًا ابْتَلَاهُمْ، فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السَّخَطُ)^(۱). واته: گهوره بی پاداشت له گهله گهوره بی به لادایه، وه خوای گهوره که که سانیکی خوش بوویت تاقیان ده کاته وه، جا ئه وهی رازی بیت ئه وا ره زامه ندی خوای بو هه یه وئه وهیش توره بیت ئه وا توره بی خوای بو هه یه.

۷- وه له کارانه که هاریکارتنه بو ئارامگرتنه ئه وهیه که بزانیت بوله و سکالاکردن سوودی بوت نییه به لکو ئازاره کانت چهند قات ده کاته وه و موصیبته که ت له سه ر قورستر ده کات و پاداشتیشت له دهست ده رده کات، وه کو له فه رمووده کهی پیشودا باسی کرا: (فَمَنْ رَضِيَ فَلَهُ الرِّضَا، وَمَنْ سَخَطَ فَلَهُ السَّخَطُ)

۸- بیرخستنه وهی مردن و خیرا جی هیشتنه ئه م دونیا یه: له کاتی ناره حهت بونی نه خوشیدا بیرکردن وه له مردن سوکتری ده کات، به هه مان شیوه ئاسوده تری ده کات له به ر ئه وهی پاداشت و دهستکه و تی ئه و کاره ده زانیت، چونکه له ئه بی هوره بیهه وه هاتووه که

^(۱) صحیح البخاری برقم (۵۶۴۵).

^(۲) سنن الترمذی برقم (۲۳۹۶)، وحسنہ الألبانی فی صحیح سنن الترمذی (۲۸۶/۲).

پیغمه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فه رمومیه تی: (أَكْثِرُوا ذِكْرَ هَاذِمِ اللَّذَّاتِ، فَمَا ذَكَرْتُهُ عَنْدَ قَطْ وَهُوَ فِي ضِيقٍ إِلَّا وَسَعَةٌ عَلَيْهِ، وَلَا ذَكَرْتُهُ وَهُوَ فِي سَعَةٍ إِلَّا ضَيْقٌ عَلَيْهِ)^(۱)

واته: زور یادی رو خینه ری خوشیه کان بکنه وه، چونکه هیچ که سیک نییه که له کاتی ناخوشی و ته نگانه دا بیر له مردن بکاته وه ئيلا فراوان ده بیت بوی وله سه ری سووک ده بیت و هیچ که سیکیش نییه که له کاتی فراوانی و خوشگوزه رانیدا یادی بکاته وه ئيلا به رته سک ده بیت وه له سه ری.

وه عومه ری کوری عبدالعزیز ده لیت: "ئه گهر له دونیادا شتیک خه مباری کردی
ئه وا یادی مردن بکه ره وه له سه رت ئاسان ده بیت "^(۲)

۹ - وه له هوکاره کانی ئارامگری له سه ر نه خوشی: ئه وهیه که بزانیت دونیا شوینی تاقیکردن وهیه و جیگهی ماندو بون و نه خوشی و خدمه، خوای گهوره ده فه رمومیت: {لقدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبِدٍ} [البلد: ۴]. واته: مرؤفمان له سه ختی و ناره حه تی دروست کردووه،
له پیکردنی دژواریه کانی ژیان.

هندی له سه لف و توانیه: "واته به پیکردنی سه ختی و دژواریه کانی ژیانی دونیا و
ناره حه تیه کانی دواروژ "^(۳)

۱۰ - دل دانه وه به سه پیکردنی حال و گوزه رانی ئه وانه به لا و نه خوشیه که یان له تو سه ختی و ناره حه تتره.

^(۱) صحیح ابن حبان برقم (۲۹۹۳)، وحسنی الألبانی في صحيح الجامع برقم (۱۲۱۱).

^(۲) الفرج بعد الشدة لابن أبي الدنيا (ص ۴۲).

^(۳) تفسیر ابن جریر (۱۹۷/۳۰).

۱۱ - سه‌یرکدنی ئەو نیعمه‌تانه کە هیشتا خوای گەوره بۆتى هیشتۆتەوە وەکو نیعمه‌تی ئیمان و عەقل و چاو و گوی زمان و نیعمه‌تەکانی تر.

پیشەوا به کرى موزەنی رەجمەتى خواى لى بىت دەلىت: " ئەگەر ئەتەوی بەھاى

نیعمه‌تەکانی خوا بەسەرتەوە بزانیت ئەوا چاوه‌كانت بۆساتىك دا بخە "^(۱)

۱۲ - يەكىكى تر لە هارىكارىيەكان لەسەر ئارامگىرنى برىتىيە لەوەي دەرونەت رابھىنى لەسەر ئارامگىرى و زۆر لەخوت بکەيت، چونكە لە فەرمۇودەدا ھاتووە: (وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرُهُ اللَّهُ) ^(۲) واتە: ئەوەي ھەول بىدات بۆ ئەوەي صەبرىگىرىت ئەوا خواى گەورە صەبرگىرنى پى دەبەخشىت و ھاوكارى دەكات.

۱۳ - كۆتا ھۆكار برىتىيە لە چاودىرى كىردى خوشى و ئومىيدبۇون بەكۆتايى ھاتنى ئەو ناخوشىيە، و چونكە ئەمەش دەبىتە ھۆى بارسوكىيەك بۆ نەخوشەكە و ھاوكارىيەك بۆى لەسەر ئارام گىرنى.

* * * * *

^(۱) الشكر لابن أبي الدنيا (ص ۱۵۷).

^(۲) متفق عليه: رواه البخاري برقم (۱۴۶۹)، واللفظ له، ومسلم برقم (۱۰۵۳).

چند ئامۇرگارىيەك بۇ كەسى نە خوش

- ۱- واز بىئنە لە وتنى وشەي (ئەگەر) چونكە دەرگا وکاري شەيتان دەكتەوە، چونكە ئەگەر بەھۆيىك لە ھۆكارەكان نە خوش كەوتىت مەللىي: ئەگەر وام بىكردايە و ئاوا دەبۇو، يان ئەگەر وام نە كردايە ئەوا نە دەبۇو، ئەو لە راستىدا پەلپ گىرنە لە قەدەرى خوا.
- ۲- هيچى تىىدا نىيە ئەگەر تىمارى نە خوشى بىكەيت و ھەولى چارەسەر بىدەيت و بىگەرىيەت بە دواي ھۆكارى شىفادا و پزىشىكى لييھاتتوو بىدۇزىتەوە، ئەوهش لە بەر فەرمۇودەي: (تَدَاوُوا عِبَادَ اللَّهِ، فِإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمْ يَضْعَ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً)^(۱) واتە: بەندەكانى خوا تىمارى نە خوشىيە كانستان بىكەن، چونكە خواي گەورە هيچ نە خوشىيە كى دانەناوه ئىلا چارەسەرىيکىشى بۇ داناوه.

بەلام وريايى دوو حالت بە:

- (أ) ئەوه بىزانە كە تىمار و دەرمان تەنها ھۆكارىيەكىن بۇ شىفا و شىفادەرى راستەقىنە بىرىتىيە لە خواي گەورە و ھەرگىز دلىت تەواو پەيوهست نە كەيت بە هيچ پزىشىكىكەوە.
- (ب) نە كەيت تىمار و چارەسەر بە شتى حەرام كراو بىكەيت لە بەر فەرمۇودەي: (تَدَاوُوا، وَلَا تَتَدَاوُوا بِحَرَامٍ)^(۲) واتە: نە كەن تىمار و چارەسەر بە حەرام بىكەن.

^(۱) سنن أبي داود برقم (۳۸۵۵)، وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم (۲۹۳۰).

^(۲) المعجم الكبير للطبراني برقم (۶۴۹)، وحسن سنن الألباني في الصحيحه برقم (۱۶۲۳).

۳- له مردن مهترسه، چونکه نه خوشی له مردن نزیکت ناکاته‌وه وه کو چون
له شساغی له مردن دوورت ناخاته‌وه.

كَمْ مِنْ صَحِيحٍ ماتَ مِنْ غَيْرِ عَلِيَّ * * * وَكَمْ مِنْ عَلِيلٍ عَاشَ حِينًا مِنَ الدَّهْرِ

وَكَمْ مِنْ فَتَىٰ يُمْسِي وَيُصْبِحَ آمِنًا * * * وَقَدْ نُسِجَتْ أَكْفَانُهُ وَهُوَ لَا يَدْرِيْ

۴- ئاوات به مهرگ مردن نه خوازیت و دعوا له خوت نه کهیت کاتیک که ئازار
زورت بۆ ده‌هینیت و نه خوشیه که ناره‌حه‌ت ده‌کات.

لَهْ ئَهْ نَهْ سَهْ وَهْ دَهْ لَيْتْ: پَيْغَهْ مَبَهْرَىْ خَوَا وَعَلِيَّ اللَّهُ فَهْ رَمَوْيْ: (لَا يَتَمَنَّى إِنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ
لِضُرٌّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنِّيَا فَلَيْقُلْ: اللَّهُمَّ أَحَبِّنِي مَا كَانَتِ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّنِي
إِذَا كَانَتِ الْوَفَاهُ خَيْرًا لِي) ^(۱) واته: هیچ یه کیکتان ئاوات به مردن نه خوازیت لە بهر
ناخوشیه که تuoushi بوده، وە ئەگەر هەر دەبیت شتیک بلیت و ناچاره ئەوا با بلیت: خوایه
بەزینه ئەگەر ژیان خیرتره بۆم، وە بە مرینه ئەگەر مردن خیرتره بۆم.

شیخ عبدالرحمن سعدی - ره‌حمه‌تی خوای لی بیت - ده‌لیت: "ئەم فەرموده‌یه
نه‌هی تىدايیه له ئاوات خواستن به مردن بە‌ھۆی ئە‌ھۆی کە‌سە‌که تuoushi نه خوشی يان
ھە‌زاری يان ترس يان کە‌وتىنە ناو کاره‌سات و ناره‌حه‌تىيە‌کە‌وه، چونکه ئاوات خواستن به
مردن چەندىن خراپه‌ي هە‌يە، لەوانه: بە‌نده وا لی ده‌کات توره‌يى خوای بیتە سەر و
خوشى تuoushi بوله‌بول و سکالاً‌کردن بیت له کاتیکدا فەرمانى به صەبر و ئارام گرتنى

^(۱) متفق علیه: رواه البخاري برقم (۵۶۷۱) و مسلم برقم (۲۶۸۰).

پیکراوه، وه دل و ده رون لواز ده کات و ده بخاته نیو بی هیوابونه وه وه هروهها مردن به نده ده پچرینیت له کرد وه چاک و ئەنجامدانی عیبادهت و چاکه کاری ".

۵- دعوا و پارانه وه زوربکه لای خوا، چونکه هه رئه و شیفاده ره، وه کو ده فه رمویت: {أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضطَرُ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْسِفُ السُّوءَ} [النمل: ۶۲]. واته: ئایا په رستنی ئه وانه که دهیکنه هاو بهش بق په رود گارتان باشت و چاکته یاخود په رستنی ئه و خوایه که وه لامی داوای که سیک ده داته وه که توشی به لاؤ ناخوشی هاتو وه و کاره ساته که کی له سه ر لاده بات.

هر گیز په لهی وه لامدانه وه دوعات نه بیت، له به ر فه رمووده: (یُسْتَجَابُ لِأَحْدِكُمْ مَا لَمْ يَعْجَلْ، يَقُولُ: دَعَوْتُ فَلَمْ يُسْتَجِبْ لِي) ^(۱)، واته: وه لامستان ده دریته وه هه تا په له نه کهن و که سه که ده لیت: هه ر دعوا ده کهم و وه لام نادریمه وه.

به لکو دعوا زور دوباره بکه ره وه دل نیابه که وه لام ده دریته وه.

* * * * *

^(۱) متفق علیه: رواه البخاری برقم (۶۳۴۰) واللطف له، ومسلم برقم (۲۷۳۵).

وه روقيه شه رعيه کان بخوينه چونکه هوكاريکي کاريگه رن بو شيفا به ئيزني خوا،

له وانه ش:

- ١ - خوييندنى سوره تى فاتيحة له گەل فوودا، وە خوييندنى (قل أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، قل أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، قل هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) سى جار له گەل فوودا، لەبەر فەرمۇودەي عائيشە له و باره يەوه كەله هەردۇو كتىيە صەھىھە كەھى فەرمۇودەدا هاتووه.
- ٢ - مەسح كەردن بە دەستى راست و وتنى: (أَذْهِبِ الْبَاسَ رَبِّ النَّاسِ، اشْفِ وَأَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءٌ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا) ^(١)
- ٣ - دانانى دەست لەسەر شويىنى ئازارە كە و سى جار بسم الله كەردن و وتنى: (وَأَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرٍّ مَا أَجِدُ وَأَحَدُ) ^(٢)
- ٤ - ئەو كەسەئى ئەمانە دەخويىنت و لېكى دەخاتە سەر پەنجەي و پاشان لەسەر خۆل دايىدەنېت و دەبىھىنېت بە شويىنى نەخۆشىيە كەدا و دەلىت: (بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةُ بَعْضِنَا، يُشْفَى سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا) ^(٣)
- ٥ - به رەۋام وتنى استغفار الله و تۆبە كەردن و زىكىرى خوا.
- ٦ - گومانى باش بە پەروەردگارت ببە، چونکە خواي گەورە ستەم لە كەس ناكات.

^(١) متفق عليه: رواه البخاري برقم (٥٦٧٥)، واللفظ له، ومسلم برقم (٢١٩١).

^(٢) صحيح مسلم برقم (٢٢٠٢)، ومالك وأبو داود.

^(٣) متفق عليه: رواه البخاري برقم (٥٧٤٥) ومسلم برقم (٢١٩٤).

۷- چاوه‌ری لاصوونی نه خوشیه که به و بزانه که کرانه‌ودی ده رگای خیر و خوشی له گهله ناخوشی و ناره‌حه‌تیدایه و ته‌نگانه‌ش هاوکاته له گهله خوشی و فراوانیدا.

۸- نه‌چیت بو لای ساحیر و جادووگه‌ران و ئه‌و که‌سانه‌ی که بانگه‌شه‌ی زانینی عیلمی غه‌یب ده‌که‌ن.

پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فه‌رموویه‌تی: (مَنْ أَتَى عَرَافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)^(۱). واته: هه‌رکه‌سیئک بچیت بو لای جادووگه‌ریک و پرسیاری شتیکی لی بکات ئه‌وا چل شه و نویزی لی وه‌رنا‌گیریت.

شیخ ابن باز- ره‌حمدتی خوا لی بیت- ده‌لیت: " دروست نییه بو نه خوش بچیت بو لای جادووگه‌ر و ئه‌وانه‌ی که بانگه‌شه‌ی زانینی عیلمی غه‌یب ده‌که‌ن بو ئه‌وه‌ی نه خوشیه که‌ی بویان باس بکات، وه‌کو چون دروست نییه که به‌راستیان بزانیت و باوه‌ریان پی بکات له‌وه‌ی ده‌یلین، چونکه ئه‌وان له خوړا قسه‌ده‌که‌ن "^(۲)

۹- خه‌فهت مه خو بو ئه‌و شته دونیا‌ییانه‌ی له ده‌ستت چووه به‌هه‌ی نه خوشیه‌وه، چونکه دونیا هه‌مووی شایه‌نی غه‌م و خه‌فهت نییه بو له ده‌ستدانی.

^(۱) صحیح مسلم برقم (۲۲۳۰).

^(۲) مجموع الفتاوی (۲۷۴/۳)

پیغه‌مبه‌ری خوا وَسِّعَ فه رموویه‌تی: (لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعْوَضَةٍ مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةً مَاءً^(۱)). واته: ئەگەر دۇنيا ھەموو بەلای خواوه بە ئەندازەی بالە مېشولەيەك نرخى بوايىه ئەوا نەيدەھىشت كافر قومە ئاوىيکى لى بخواتەوە.

پاشان ئەوه بزانە كە رزق و رۆزى تو خوای گەورە دەستەبەری كردووە و بۆتى نووسىيە، وەکو لە فه رموودەدا ھاتووە: (إِنَّ الرِّزْقَ لَيَطْلُبُ الْعَبْدَ كَمَا يَطْلُبُهُ أَجْلُهُ^(۲)) واته: رزق و رۆزى بەدواى خاوهنە كەيدا دەگەرىت وەکو چۆن ئەجهلە كەى بەدوايدا دەگەرىت. وە پیغه‌مبه‌ری خوا وَسِّعَ دەفه رمویت: (لَا تَسْتَبْطِئُوا الرِّزْقَ، فَإِنَّهُ لَنْ يَمُوتَ الْعَبْدُ حَتَّى يَبْلُغَهُ آخِرُ رِزْقٍ هُوَ لَهُ، فَأَجْمِلُوا فِي الْطَّلَبِ)^(۳) واته: ھاتنى رزق و رۆزى بەدرەنگ مەزانىن و پەلەтан نەبىتلىيى، چونكە كەس نامىرىت ھەتا دوا بەشى رزق و رۆزى كەى پىتى نەگات، بۆيە بەجوانى بەدواى رېقدا بگەرىن.

۱۰ - سکالاى ئەو زاتەي كە بەرەجمە بۆت لاي ئەو كەسە مەكە كە بەرەحم نىيە بۆت، چونكە پیغه‌مبه‌ری خوا وَسِّعَ فه رموویه‌تى: (قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: " إِذَا ابْتَلَيْتُ عَبْدِيَ الْمُؤْمِنَ فَلَمْ يَشْكُنِي إِلَى عُوَادِهِ أَطْلَقْتُهُ لَحْمًا حَيْرًا مِنْ لَحْمِهِ، وَدَمًا حَيْرًا مِنْ دَمِهِ، ثُمَّ يُسْتَأْنِفُ الْعَمَلَ)^(۴).

^(۱) سنن الترمذى برقم (۲۳۲۰)، وصححه الألبانى في صحيح الجامع برقم (۵۲۹۲).

^(۲) صحيح ابن حبان برقم (۳۲۳۸)، وحسنه الألبانى في صحيح الجامع برقم (۱۶۳۰).

^(۳) صحيح ابن حبان برقم (۳۲۳۹)، وهو في صحيح الجامع برقم (۷۳۲۳).

^(۴) شعب الإيمان للبيهقي برقم (۸۸۰۱)، وهو في صحيح الجامع برقم (۴۳۰۱).

واته: خوای په رودگار فه رمومیه‌تی: ئه گهر بنه نده باوه‌رداره که م توشی ناخوشی و نه خوشیه کرد و سکالا لی له من نه کرد له لای سه رانیکه رانی ئه وا له ناخوشیه ده ری ده که م و سه رفرازی ده که م، پاشان گوشت و خوینی لاشه ده گورم بۆ گوشت و خوینیکی باشتر بۆی و پاشان سه ر لنه نوی ده ست ده کاته وه به کار و گرده وه.

بەلام هه وال دانی نه خوش سه باره ت به نه خوشیه که م نه ک وه کو سکالا کردن بە لکو وه کو و لامدانه وهی پرسیار یان باس کردنی بۆ پزیشک یان بۆ که سیک که چاره سه ره که م پی بلیت ئه وا دروسته.

پیشهوا ابن القیم ده لیت: "ئه گهر نه خوش حمد و سوپاسی خوای کرد و پاشان باسی نه خوشیه که م کرد ئه وا به سکالا کردن هه ژمار ناکریت بەلام ئه گهر وه کو توره بی و بیزاری باسی نه خوشیه که بکات ئه وا سکالا لیه و دروست نییه"^(۱)

پیشهوا ابن حجر ده لیت: "ئه گهر نه خوش باسی نه خوشیه که م بکات بۆ هاوردیکه م یان پزیشکه که م و باسی حالی خوی بکات ئه وا هیچی تیدا نییه به یه کدنه نگی زانايان"^(۲)

۱۱ - کاته کانت بپاریزه و مه هیله کاتت به فیروز بروات وبه شتی به سود پری بکه ره وه و خوتی پی نزیک بکه ره وه له په رودگارت و له حه رام کراوه کان دوور بکه ره وه.

^(۱) عدّة الصابرين (ص ۷۰).

^(۲) فتح الباري (۱۰/۱۲۴).

۱۲ - پهله بکه له نووسینی و هصیهت ئه گهر مافی خەلکت بەسەرەوەیه يان مافی تو
لای ئەوانە يان حەز دە کەيت و هصیهت بەشتىك بکەيت له مالە كەت.

۱۳ - گەردەنی خوت ئازاد بکه له و كەسانەی كە مافی بەسەرتەوە هەيە: پېغەمبەرى
خوا ﷺ فەرمۇيەتى: (مَنْ كَانَتْ لَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ مِنْ عِرْضِهِ أَوْ شَيْءٍ، فَلْيَتَحَلَّهُ مِنْهُ
الْيَوْمَ، قَبْلَ أَنْ لَا يَكُونَ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ، إِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أَخِذْ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ
لَمْ تَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أَخِذْ مِنْ سَيِّئَاتِ صَاحِبِهِ فَحُمِّلَ عَلَيْهِ) ^(۱).

واتە: هەركەس ستهمى له براکەي كردووه له مالى يان ناموسى ئەوا با ئەمرۆ
گەردەنی خۆي پى ئازاد بکات، پىش ئەوهى رۆژىك بىت دينار و ديرەم بونى ھەبىت، بەلام
ئە گەر كردهوهى چاکى ھەبىت ئەوا لىيى دەبرىت بەئەندازەي سته مكردنە كەي، وە ئە گەر
چاکەي نەبىت ئەوا له خراپەي ئەوان دەخريتى سەر ئەم و كۆدەبىتەوە له سەرەي.

۱۵ - له كۆتا يىدا ئە گەر خوای گەورە بە منهتى خۆي شيفاتى داو چاك بۈويتەوە ئەوا
شوڭر و سوپاسى بکە و بزانە كە له شىساغى له چاكتىرين نىعمة تەكانە و بىقۆزەوە بۆ
خواپەرستى و بەكارى بھىنە له چاکە و گویرايەلى خوادا.

وآخر دعونا أن الحمد لله رب العالمين

* * * *

^(۱) صحيح البخاري برقم (۲۴۴۹).